

stwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, podlegający obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wobec których komisje lekarskie podległe odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefowi Agencji Wywiadu orzekły niezdolność do służby, a którzy nie nabyli prawa do renty określonej w art. 16 ust. 1, nabywają prawo odpowiednio do wojskowej lub policyjnej renty inwalidzkiej, na zasadach i warunkach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.

2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej żołnierza zawodowego lub funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, stanowi uposażenie przeliczone w sposób określony w art. 19 ust. 1 i 2.

Art. 19. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy uposażenie oraz inne świadczenia pieniężne żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej podlegających przed tym dniem obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym ustala się według stawek, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, określonych dla żołnierzy albo funkcjonariuszy, którzy przed tym dniem nie podlegali tym ubezpieczeniom.

2. W przypadku gdy składnika uposażenia lub świadczenia pieniężnego nie można ustalić w sposób określony w ust. 1, jego wysokość przelicza się mnożąc

dotychczasową kwotę składnika uposażenia lub świadczenia pieniężnego przez współczynnik 0,8374 z zaokrągleniem wyliczonej kwoty do pełnego złotego w górę.

3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych żołnierzy albo funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, określi w decyzji lub w rozkazie personalnym wysokość ustalonego lub przeliczonego uposażenia.

Art. 20. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy mają ustalone prawo do emerytur na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 6, 7 i 10, zachowują prawo do tych świadczeń.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających, zmienianych niniejszą ustawą, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Ogłoszenie tekstów jednolitych ustaw, o których mowa w art. 6 i 7, nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1610

USTAWA

z dnia 25 lipca 2003 r.

o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z 2001 r. Nr 128, poz. 1402 oraz z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 uchyla się ust. 3 i 4;

2) po art. 21 dodaje się art. 21¹ w brzmieniu:

„Art. 21¹. 1. Operatorom sieci kablowych wolno reemitować w sieciach kablowych utwory nadawane w programach organizacji radiowych i telewizyjnych wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

2. W przypadku sporów związanych z zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 108 ust. 5.”;

3) w art. 24 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 1, operatorom sieci kablowych wolno reemitować utwory nadawane przez inne organizacje radiowe lub telewizyjne dostępne na danym obszarze, jeżeli rozpowszechnianie w sieciach kablowych ma charakter równoczesny i integralny z nadaniem pierwotnym. Uprawnionym do utworów przysługuje prawo do wynagrodzenia.”;

4) w art. 92 po wyrazie „21,” dodaje się wyraz „21¹,”;

- 5) w art. 95¹ w ust. 2 wyrazy „art. 21 ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 21¹”;
- 6) w art. 108 w ust. 5 wyrazy „w art. 21 ust. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 21¹ ust. 1”.

Art. 2. Przepis art. 24 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21¹, art. 92, art. 95¹ ust. 2 oraz art. 108 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1611

USTAWA

z dnia 30 lipca 2003 r.

o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej

Art. 1. Ustawa określa zasady uruchamiania środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, zwanego dalej „Funduszem”.

Art. 2. 1. Środki pochodzące z Funduszu mogą być wydatkowane przez jednostki organizacyjne, którym minister właściwy do spraw finansów publicznych udzielił akredytacji jako agencjom płatniczym.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przed udzieleniem akredytacji dokonuje sprawdzenia stanu przygotowania jednostki organizacyjnej do obsługi środków pochodzących z Funduszu i ustala, czy procedury i struktura organizacyjna danej jednostki gwarantują, że:

- 1) udzielenie zgody na dokonanie płatności ze środków Funduszu będzie poprzedzone sprawdzeniem wniosku o płatność pod względem formalnym i merytorycznym;
- 2) płatności będą rejestrowane w księgach rachunkowych;
- 3) niezbędne dokumenty będą składane w ustalonym terminie i wymaganej formie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może powierzyć sprawdzenie, o którym mowa w ust. 2, innym podmiotom uprawnionym do przeprowadzania audytu zewnętrznego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria akredytacyjne dla agencji płatniczych, uwzględniając w szczególności:

- 1) funkcje agencji płatniczych wobec Funduszu;

- 2) warunki przekazania niektórych funkcji agencji płatniczej innym jednostkom organizacyjnym;
- 3) tryb tworzenia procedur dotyczących realizacji płatności i podziału obowiązków;
- 4) konieczność zapewnienia przez agencję bezpieczeństwa systemów informatycznych;
- 5) konieczność zapewnienia przez agencję prowadzenia rachunkowości i ewidencji dłużników;
- 6) rozliczanie zaliczek i stosowanie zabezpieczeń należności;
- 7) prawidłowe funkcjonowanie audytu wewnętrznego;
- 8) tryb postępowania z płatnościami nienależnymi.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ustanawia agencję płatniczą, w drodze rozporządzenia, określając:

- 1) nazwę i siedzibę agencji płatniczej;
- 2) zakres udzielonej akredytacji;
- 3) datę udzielenia akredytacji.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Komisji Europejskiej informacje i dokumenty dotyczące ustanowienia agencji płatniczej oraz wszelkich zmian w tym zakresie.

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w przypadku gdy jednostka organizacyjna nie spełnia wszystkich kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 2, może udzielić na czas oznaczony warunkowej akredytacji w trybie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określając: